

ΕΤΟΣ 57ον

27 Σεπτεμβρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 39 (2939)

ΚΑΙΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ Ή ΑΠΩΛΕΙΑΣ;

Γιά κάθε άνθρωπο έρχεται ό καιρός και φθάνει ή στιγμή πού προσδιορίζει τόν έαυτό του μέσα στή δημιουργία, βρίσκεται ανάμεσα στό σχετικό και τό άπόλυτο· πού ψάχνει τόν έαυτό του άλλά και τόν Θεό του. Και τότε περιμένει τό θαύμα, προσδοκά τήν άποκάλυψη γιά τήν πορεία του και τόν σκοπό του.

«Καιρός ευπρόσδεκτος» ή ώρα του ευαγγελίου

Και, ώ του θαύματος, ή άναμονή και προσδοκία του ανθρώπου δέν είναι μάταια· «έν καιρώ δεκτώ έπήκουσά σου και έν ήμέρα σωτηρίας έβοήθησά σε», ήέει προφητικά ό 'Ησαΐας (49,8· Β' Κορ. 6,2), πού σημαίνει ότι στόν καιρό πού θά 'κανες δεκτή τή χάρη μου άκουσα τή φωνή της ψυχής σου πού μέ έψαχνε! Και τήν ήμέρα και τή στιγμή πού ήσουν έτοιμος γιά μένα, σέ βοήθησα νά μέ συναντήσεις και νά μέ βρεις. Νά γίνεις κοινωνός της αιωνιότητάς μου.

Έπίσης, ό Μέγας Βασίλειος έρμηνεύει ότι «καιρός ευπρόσδεκτος» είναι «ούτος ό αιώνας, (ό αιών) της μετανοίας». Έδώ, στην παρούσα ζωή, έρχόμαστε σέ αυτογνωσία, σέ έπίγνωση, σέ μεάνοια, σέ αντίληψη της ύπάρξεως του Θεού και του θελήματός του. Και ό άγ. Νικόδημος έξηγεϊ ότι ευπρόσδεκτος καιρός είναι ό καιρός του ευαγγελίου, πού μάς δέχεται ό Θεός και μάς άκούει και μάς σώζει. Είναι ό καιρός πού έρχόμαστε σέ γνώση του άληθινού Θεού και του Υιού του πού απέστειλε στόν κόσμο. Γιά νά πιστέψουμε και νά άντλήσουμε τή χάρη της αιωνιότητάς του, πού γεμίζει και πλημμυρίζει τό κενό της ανθρώπινς ψυχής μας.

Ή άμέλεια και ή λήθη ως καιρός άπωλείας

Ό άπόστολος Παύλος τονίζει ότι, όσοι ζήσαμε αυτή τήν έμπειρία της έπισκέψεως του Θεού, νά προσέξουμε μήπως από άμέλεια και ξεχασιά, από έλλειψη φροντίδας και πνευματικής άπραξίας, χάσουμε αυτή τή χάρη, αυτό τό έλεος, αυτή τή δωρεά. Γιατί τότε ό χρόνος της ζωής μας, ό καιρός πού μάς παραχώρησε ό Κύριος θά μετατραπεί από «καιρός ευπρόσδεκτος» σέ καιρό άπωλείας.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. στ΄ 1-10)

«Καιρός εὐπρόσδεκτος»

Ἄδελφοί, συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς –λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας– μηδεμίαν ἐν μηδενὶ δίδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ’ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ψυχὴ μας θά ἀδειάσει ἀπὸ τὸν πλοῦτο καὶ τὸν ἀγιασμὸ τοῦ Θεοῦ καὶ θά πάει ὅλος ὁ καιρὸς χαμένος (Β΄ Κορ. 6,1).

Γι’ αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος μᾶς συμβουλεῖ νά ζοῦμε σάν ὑπηρέτες τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ (στ. 4), ὥστε νά μὴ «μωμηθῇ», δηλ. νά μὴ δυσφημίζεται καὶ νά μὴν ἐμποδίζεται τὸ ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου (στ. 3), πού εἶναι ἡ σωτηρία μας.

Οἱ πνευματικὲς ἀρετές

Οἱ πνευματικὲς ἀρετέες συνιστοῦν ἐπιβεβαίωση τῆς παρουσίας τῆς χάριτος. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέει ὅτι «ἄμωμος εἶναι ἐκεῖνος, πού δέν τοῦ λείπει κανένα (πνευματικό) ἀγαθό, αὐτὸς πού διάγει τὴ ζωὴ του τελείως μακριὰ ἀπὸ κάθε κακία». Ὁ ἀπ. Παῦλος ἀναφέρει πληθώρα τέτοιων πνευματικῶν ἀγαθῶν, ὥστε νά μὴ δυσφημίζεται ἀλλὰ νά προβάλλεται τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μεγάλη ὑπομονὴ στίς θλίψεις, σέ στιγμὲς ἀνάγκης, στίς στενοχώριες, σέ ἀναστατώσεις, στήν καταβολὴ σωματικοῦ κόπου, τόσο γιὰ τίς ἀρετέες τῆς σωματικῆς ἀγρυπνίας καὶ νηστείας, ἀλλὰ καὶ σέ στιγμὲς διωγμοῦ, ὅπου οἱ πηηγές στό σῶμα καὶ ἡ ἐμπειρία τῆς φυλακῆς γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, δημιουργοῦν μάρτυρες καὶ ὁμολογητές. Μέσα στόν ψυχικό κόσμο τοῦ πιστοῦ νά κυριαρχοῦν ἡ ἀρετὴ τῆς ἀγνότητος, ἡ πνευματικὴ ἀντίληψη, ἡ καθοσύνη καὶ ἐπιείκεια, ἡ πραότητα καὶ μεγαλοψυχία, ἡ ἀνυπόκριτη ἀγάπη, ἡ εἰλικρίνεια τῶν λόγων καὶ ἡ αἴσθησις τῆς θείας δυνάμεις σέ κάθε προσπάθεια.

Τά πνευματικὰ ὄπλα

Τά πνευματικὰ ὄπλα διατηροῦν καὶ βαθαίνουν τὴν παρουσία τῆς χάριτος. Γι’ αὐτὸ ὁ ἀπ. Παῦλος προβάλλει τά πνευματικὰ ὄπλα πού φανερώνουν τὴ δύνα-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σάν συνεργάται του σᾶς παρακαλοῦμεν νά μή δεχθῆτε μάταια τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει, Εἰς καιρόν εὐνοίας σέ ἄκουσα καί εἰς ἡμέραν σωτηρίας σέ ἐβοήθησα. Ὁ καιρός εὐνοίας εἶναι τώρα, ἡ ἡμέρα σωτηρίας εἶναι τώρα. Δέν δίνομεν σέ κανένα καμμίαν ἀφορμὴν προσκόμματος διὰ νά μή δυσφημισθῇ ἡ ὑπηρεσία μας, ἀλλά σάν ὑπηρεταί τοῦ Θεοῦ συσταίνομε τούς ἑαυτούς μας σέ ὅλα διὰ τῆς μεγάλης ὑπομονῆς μας σέ θλίψεις, σέ ταλαιπωρίες, σέ στερήσεις, σέ μαστιγώσεις, σέ φυλακίσεις, σέ ταραχές, σέ κόπους, σέ ἀγρυπνίες καί πείναν· μέ ἀγνότητα, σύνεσιν, μακροθυμίαν καί καλωσύνην, μέ Πνεῦμα Ἅγιον, μέ ἀγάπην χωρίς ὑπόκρισιν, μέ τό κήρυγμα τῆς ἀληθείας καί μέ δύναμιν Θεοῦ, μέ τά ὄπλα τῆς δικαιοσύνης, τά ἐπιθετικά καί ἀμυντικά, σέ τιμὴν καί ἀτίμωσιν, σέ δυσφημήσεις καί ἐπαίνους, σάν λαοπλάνοι καί ὁμως ἀληθινοί, σάν ἄγνωστοι καί ὁμως πολὺ γνωστοί, σάν νά πεθαίναμε καί ὁμως ζοῦμε, σάν τιμωρούμενοι καί ὁμως μή θανατούμενοι, σάν λυπημένοι καί ὁμως πάντοτε χαρούμενοι, σάν πτωχοί καί ὁμως κάνοντες πολλούς πλουσίους, σάν νά μή ἔχωμεν τίποτε καί ὁμως κατέχομεν τὰ πάντα.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.*)

μη τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά εἶναι ἡ χάρις μέσα μας μόνιμη καί ἀνεξίτηλη. Εἶναι «τά ὄπλα τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καί ἀριστερῶν» (Β΄ Κορ. 6,7-10), δηλ. τῶν δυνάμεων πού συγκρούονται γιά νά σμιλευθεῖ καί νά ἐπικρατήσῃ τό ἀποστολικό, τό χριστιανικό, τό ἐκκλησιαστικό ἦθος:

(α) «Διὰ δυσφημίας καί ἀτιμίας». Ὅταν ἀντέχουμε τήν ἄδικη δυσφήμιση καί συκοφαντία γιά νά γίνουμε μέτοχοι τοῦ μακαρισμοῦ τοῦ Χριστοῦ, «μακάριοι... ὅταν... ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς... καί ἐκβάλωσιν τό ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν» (Λουκ. 6,22). Ὁ Ἰώβ κατηγορήθηκε ἀπό τούς φίλους του γιά τή δοκιμασία του ὡς ἁμαρτωλός (30,21). Ὑπέμεινε τή δυσφήμιση καί δικαιώθηκε ἀπό τόν Θεό.

(β) «Ὡς πλάνοι καί ἀληθεῖς». Ὅταν ἡ ἀλήθεια συκοφαντεῖται ὡς πλάνη. Τό φαρισαϊκό ἱερατεῖο τῶν Ἑβραίων ἀπέδωσε στόν Χριστό τό ἐξῆς: «Ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπε ὅτι μέσα σέ τρεῖς μέρες θά ἀναστηθῶ» (Ματθ. 27,63). Ὅμως ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε τήν ἀλήθεια, ἦταν ὁ ἴδιος ἡ ἀλήθεια. Καί ἐν τέλει ἀναστήθηκε. Καί ἐπεκράτησε παντοῦ ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, ὄχι ἡ συκοφαντία τοῦ ψεύδους.

(γ) «Ὡς ἠλυπούμενοι, ἀεὶ δέ χαίροντες». Ὅταν ἡ ἠλύπη ἀπό τήν ἀντίδραση τοῦ κόσμου προσβάλλῃ τήν ψυχική μας διάθεση, τότε ἡ πνευματική ἠδονή τῆς χάριτος εἶναι τόσο δυνατή πού μετατρέπουμε τή ἠλύπη τοῦ κόσμου σέ χαρά πνευματική. «Νά χαιρόσαστε ὀλόψυχα, ἀδελφοί μου, ὅταν δοκιμάζεστε ἀπό πολλοῦ καί διάφορους πειρασμούς», λέει ὁ ἅγ. Ἰάκωβος στήν ἐπιστολή του (1,2).

(δ) «Ὡς μηδέν ἔχοντες καί πάντα κατέχοντες». Ὁ ἅγ. Νικόδημος λέει ὅτι

27 Σεπτεμβρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ
Καλλιστράτου μάρτ. († 304), Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος († 1764).
Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στί 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε΄ 1-11.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Ὀκτωβρίου, Β΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στί 16 - Ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. στί 31-36.

«ὅποιοι δέν εἶναι προσηλωμένοι καί δουλωμένοι σέ κανένα πράγμα τοῦ κόσμου τούτου, αὐτός διά τήν (κατά Θεόν) ἀπροσπάθειά του (ἀμεριμνησία βιοτικών ἀγαθῶν), ὅλα τά κτήματα τοῦ κόσμου τά ἔχει».

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, ζοῦμε στόν αἰώνα τοῦ παγκόσμιου πλοῦτου. Ὅμως, ἡ πρόσφατη διεθνής οικονομική κρίση σείει σάν λαίλαπα τό παγκόσμιο οικονομικό σύστημα. Καί κινδυνεύουν ὄχι μόνο οἱ «μή ἔχοντες» νά συνεχίσουν νά μένουν μέσα στή φτώχεια τους, ἀλλῆ καί οἱ «ἔχοντες» νά γίνουν φτωχοί. Πόσο ἄραγε ὁ ὑλικός παγκόσμιος πλοῦτος ἐγγυᾶται τήν εὐημερία τῆς ἀνθρωπότητας; Ὁ ἀπ. Παῦλος ὡς διαχρονικός ὀραματιστής βλέπει τόν πλοῦτο τῆς χριστιανικῆς πίστεως νά γίνεται τό ζητούμενο σέ ἕναν κόσμο πού ζεῖ μέσα στό χάος τῶν ἀδύναμων ὑπολογισμῶν του καί στήν περιθωριοποίηση τοῦ δημιουργοῦ Θεοῦ. Μέσα στήν Ἁγία Γραφή διαβάζουμε ὅτι «ἐάν θέλητε καί εἰσακούστέ μου, τά ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε», πού ὑποδηλώνει ὅτι ἡ ὑλική εὐημερία εἶναι συνηθισμένη μέ τήν πνευματική, τήν τήρηση τῶν θείων ἐντολῶν (Ἦσ. 1, 19)· ἄν αὐτή ἡ ἀρμονία σαθευθεῖ, τότε ὁ ἄνθρωπος θά ζήσει τό ὀδυνηρό κενό τῆς ζωῆς του.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Εἰσαγωγή στήν ἀσκητική παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

JEAN CLAUDE LARCHET, μετάφραση Χ. Κούλα

Τόμ. Α΄ καί Β΄, Σχῆμα 14x21, σελ. 656 ἕκαστος

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας προσφέρουν αὐτή τήν πολυσέλιδη ἔκδοση, σέ δύο τόμους συνολικά, ἐπισημαίνοντας τό γεγονός ὅτι κάθε χριστιανός, γιά νά οικειοποιηθεῖ τή θεία χάρη, ὀφείλει προηγουμένως νά ἀσκηθεῖ διάγοντας αὐθεντική πνευματική ζωή. Ἡ ἐκκλησιαστική ἀσκηση εἶναι τό μέσο θεραπείας τῆς νοσοῦσας ἀνθρώπινης φύσης καί ἐπιστροφῆς στήν προπρωτική μακαριότητα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖο 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῆς - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---